

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Milana Taubera v právní věci žalobkyně: **Z. K.**, proti žalovanému: **Policejní prezidium České republiky**, se sídlem Praha 7, Strojnická 27, v řízení o rozhodnutí policejního prezidenta ve věcech služebního poměru ze dne 5. srpna 2015, č.j. PPR-11635-26/ČJ-2013-990131,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí policejního prezidenta ve věcech služebního poměru ze dne 5. srpna 2015, č.j. PPR-11635-26/ČJ-2013-990131, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku ve výši 11.228,- Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozhodnutí.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí policejního prezidenta (dále jen „žalovaný“), kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí ředitele Krajského ředitelství policie Hlavního města Prahy ve věcech služebního poměru (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 15. března 2013, č. 446/2013, jímž byla žalobkyně propuštěna dle § 42 odst. 1 písm. h) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (dále jen „služební zákon“), ze služebního poměru příslušníka Policie České republiky.

Žalobkyně nejprve v žalobě podrobně popsala průběh správního řízení, zejména odkázala na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 3. března 2015, č.j. 8 Ad 14/2013 – 51-54, jímž bylo zrušeno předchozí rozhodnutí žalovaného o jejím propuštění ze služebního poměru.

V obecné rovině namítala nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů a pro nedostatečně zjištěný skutkový stav věci.

Konkrétně namítala, že žalobou napadené rozhodnutí nerespektovalo závazný právní názor Městského soudu v Praze vyjádřený ve výše uvedeném rozsudku, neboť žalovaný v řízení neprovedl další lékařské vyšetření ani znalecký posudek, jímž by prokázal důvod propuštění žalobkyně ze služebního poměru. Žalovaný tak postupoval v rozporu s § 180 odst. 1 služebního zákona, jelikož výčet podkladů řízení i rekapitulace předchozího řízení v žalobou napadeném rozhodnutí je shodný jako v předcházejícím zrušeném rozhodnutí žalovaného ze dne 2. července 2013, č.j. PPR-11635-8/ČJ-2013-990131.

Žalobkyně vytkla žalovanému, že převzal závěry posudku o odborné způsobilosti ke službě, aniž by je ověřil či odborně posoudil. Upozornila, že není zřejmé, z jakých konkrétních podkladů vycházela ústřední lékařská komise MV, když ji odborně nevyšetřila.

Nesouhlasila s vypořádáním odvolací námitky týkající se absence relevantních podkladů pro rozhodnutí o její zdravotní nezpůsobilosti k výkonu služby. Zdůraznila, že nebylo provedeno cílené vyšetření za účelem zjištění jejího zdravotního stavu a ústřední lékařská komise MV ji nikdy nevyšetřovala. Za sporný označila podklad - výstupní zprávu Psychiatrické léčebny Bohnice, z níž žalovaný v řízení vycházel, jelikož její zpracovatel zprávu nepovažoval za dostatečnou pro závěr o nezpůsobilosti k výkonu služby. Za další nevěrohodný podklad označila lékařskou zprávu vypracovanou MUDr. K. z psychiatrické ambulance ze dne 25. 10. 2012, jelikož žalobkyně k jejímu vypracování nedala souhlas.

Nesouhlasila s tím, že v žalobou napadeném rozhodnutím bylo několikrát použito slovo *pravděpodobně*.

Žalobkyně navrhla, aby soud žalobou napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu I. stupně, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě ze dne 16. 11. 2015 nesouhlasil s žalobními námitkami. Zdůraznil, že odvolací řízení bylo dostatečně doplněno o zdravotnickou dokumentaci o zdravotním stavu žalobkyně. Poukázal na to, že posudkový lékař MUDr. M. L. v přípisu ze dne 14. 5. 2015, č.j. ZZ-167/PA-2015-2 konstatoval, že žalobkyně byla přítomna jednání lékařské komise č. 1 dne 16. 1. 2013; byla seznámena s veškerými lékařskými nálezy a závěry o jejím zdravotním stavu; poučena o opravném prostředku. Uvedl, že posudek lékařské komise byl vypracován v souladu s čl. 26 odst. 1 nařízení Ministerstva vnitra č. 48/2007, o péči o zdraví příslušníků a zaměstnanců Policie České republiky, Hasičského záchranného sboru České republiky a zaměstnanců Ministerstva vnitra (dále jen „NMV č. 48/2007“).

Upozornil na to, že služební funkcionáři nejsou oprávněni věcně hodnotit odborná posouzení posudkových lékařů ani jednotlivé podklady pro jejich posouzení, neboť nedisponují příslušnými odbornými znalostmi.

Uvedl, že propuštění žalobkyně ze služebního poměru předcházela její dlouhodobá pracovní neschopnost. Rovněž tak zjištěná diagnóza žalobkyně se neslučovala s požadavky na 5. tarifní třídu, ve které byla před propuštěním zařazena dle přílohy č. 1 k služebnímu zákonu.

Mezi základní charakteristiky pro výkon práce žalobkyně totiž mimo jiné patří mimořádná zátěž nervové soustavy.

Žalovaný navrhl, aby soud nedůvodnou žalobu zamítl.

Žalobkyně v replice ze dne 18. 1. 2015 setrvala na uplatněných žalobních námitkách.

Žalobkyně podáními ze dne 11. 10. 2016 a ze dne 24. 11. 2016 požádala z důvodu složité životní situace o přednostní projednání věci. Žalobkyně soudu řádně doložila existenci závažných důvodů na její straně, neboť je matkou samoživitelkou, pobírá dávky v hmotné nouzi a je proti ní vedena řada exekucí. Soud tak její žádosti dle § 56 odst. 1 zákona č. 150/2005 Sb., soudní řád správní ve znění rozhodném (dále jen „s. ř. s.“)

Podle § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní ve znění rozhodném (dále jen „s.ř.s.“) soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Žaloba je důvodná.

Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:

Dle čl. 6 odst. 1 vyhlášky č. 393/2006 Sb., o zdravotní způsobilosti (dále jen „vyhláška č. 393/2006 Sb.“) lékařský posudek o zdravotní způsobilosti k výkonu služby vydaný na základě lékařské prohlídky obsahuje vždy údaje uvedené v přílohách č. 3 a 4.

Dle § 42 odst. 1 písm. h) služebního zákona příslušník musí být propuštěn, jestliže podle lékařského posudku poskytovatele pracovnělékařských služeb dlouhodobě pozbyl zdravotní způsobilost k výkonu služby, s výjimkou zdravotních důvodů souvisejících s těhotenstvím.

Dle § 181 odst. 5 služebního zákona v odůvodnění služební funkcionář uvede důvody vydání rozhodnutí, z jakých podkladů vycházel při rozhodnutí, jakými úvahami byl veden při jejich hodnocení a při výkladu právních a služebních předpisů, jakož i způsob, jakým se vypořádal s návrhy a námitkami účastníka a s jeho vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Odůvodnění rozhodnutí není třeba, jestliže služební funkcionář vyhoví žádosti účastníka v plném rozsahu.

Ze správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti:

Dne 16. 8. 2012 ředitel kanceláře ředitele Obvodního ředitelství Policie Praha IV. pod č.j. ORIV-52000-5/ČJ-2012-0014KR požádal MUDr. N. ze zdravotnického zařízení MV o přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně. Důvodem žádosti byla skutečnost, že žalobkyně dne 15. 8. 2012 nenastoupila do zaměstnání a nedala o sobě vědět, když před tím na Facebooku uvedla: „mám hotovo, mějte se tu krásně v tomhle pojebaném životě“.

Dne 16. 1. 2013 proběhlo jednání lékařské komise č. 1 oblastního zdravotnického zařízení Praha, Zdravotnické zařízení MV, za účelem posouzení zdravotního stavu žalobkyně, která byla ode dne 17. 8. 2012 v dočasné pracovní neschopnosti a podpůrčí doba jí končila dne 31. 8. 2013. Komise stanovila žalobkyni zdravotní klasifikaci „D“ – pozbyla dlouhodobě

zdravotní způsobilost pro výkon služby s tím, že stav pravděpodobně vznikl v souvislosti s užitím návykových látek. Zároveň byl vydán lékařský posudek o zdravotní způsobilosti příslušníka bezpečnostního sboru k výkonu služebního místa dle Přílohy 4 k vyhlášce č. 393/2006 Sb., o zdravotní způsobilosti ve znění rozhodném. V posudku bylo uvedeno, že žalobkyně pozbyla dlouhodobě zdravotní způsobilost pro výkon služby.

Dne 15. 3. 2013 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o propuštění žalobkyně ze služebního poměru, které odůvodnil tím, že žalobkyně je zdravotně nezpůsobilá pro výkon služby a byla jí stanovena zdravotní klasifikace „D“. Tyto skutečnosti správní orgán I. stupně zjistil z lékařského posudku lékařské komise č. 1 Oblastního zdravotnického zařízení Praha ze dne 16. 1. 2013 a z lékařského posudku o zdravotní způsobilosti příslušníka bezpečnostního sboru k výkonu služebního místa inspektor – 1.3.5.1. ze dne 16. 1. 2013. Námitku žalobkyně, že její zdravotní klasifikace D nebyla podložena žádným vyšetřením ani jinými zdravotními testy odmítl s odkazem na lékařský posudek ze dne 16. 1. 2013.

Odvolání žalobkyně ze dne 2. 4. 2013 proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalovaný dne 2. 7. 2013 pod č.j. PPR-11635-8/ČJ-2013-990131 zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Následně Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 3. 3. 2015, č.j. 8 Ad 14/2013 – 51 – 54 rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 7. 2013, č.j. PPR-11635-8/ČJ-2013-990131 zrušil pro nepřezkoumatelnost a věc vrátil k dalšímu řízení. Městský soud v Praze v rozsudku konstatoval, že rozhodnutí žalovaného nebylo řádně odůvodněno, jelikož pouhý odkaz na příslušný zdravotní posudek nepostačuje, a rovněž tak se žalovaný nevypořádal s odvolací námitkou, že podklady v řízení nejsou způsobilé prokázat zdravotní stav žalobkyně, když žalobkyně nebyla řádně vyšetřena.

V průběhu odvolacího řízení žalovaný doplnil správní spis o následující podklady:

- rozhodnutí odboru zdravotnického zabezpečení ze dne 18. 2. 2013, č.j. OZZ-10/ÚLK-2013, jímž byl zamítnut návrh žalobkyně na přezkoumání lékařského posudku a posudek byl potvrzen. Rozhodnutí bylo odůvodněno tak, že posudek byl vypracován na základě zdravotnické dokumentace, včetně lékařských nálezů z Psychiatrické léčebny Bohnice (dále jen „PLB“) a odborného posouzení Ústřední lékařské komise MV č. 1 ze dne 15. 2. 2013. Ředitelka odboru dovoďila, že ze zdravotnické dokumentace žalobkyně je zřejmé, že trpí duševními poruchami s dekompenzací v zátěži, případně v kombinaci s užitím návykových látek, takovéto onemocnění vyžaduje pravidelné kontroly u ambulantního psychiatra a medikaci, aby nedocházelo ke zhoršování jejího zdravotního stavu. Shrnuła, že zdravotnická dokumentace odpovídá oddílu I odst. 1, oddílu III a sl. III přílohy č. 1 vyhlášky č. 393/2006 Sb., o zdravotní způsobilosti ve znění vyhlášky č. 407/2008 Sb., stanovené zdravotní kvalifikaci a posudkově rozhodující onemocnění není v příčinné souvislosti s výkonem služby;
- zápis z jednání Ústřední lékařské komise odboru zdravotnického zabezpečení MV ze dne 15. 2. 2013, č.j. OZZ-10/ÚLK-2013, z něž vyplývá, že komise přezkoumala žalobkyni napadený lékařský posudek Lékařské komise č. 1 Zdravotnického zařízení MV ze dne 16. 1. 2013 ve vztahu k získané zdravotnické dokumentaci žalobkyně a napadené rozhodnutí potvrdila;
- zprávu ošetřujícímu lékaři vyhotovenou PLB a výstupní zprávu z PLB ze dne 19. 9. 2012, v níž je uvedeno, že žalobkyně byla od 17. 8. 2012 do 31. 8. 2012 v PLB hospitalizována pro reakci na těžký stres a poruchy přizpůsobení, intoxikaci amfetaminy s poruchami chování, škodlivé užívání kanabinoidů, osobnost emočně nestabilní, hraničně strukturovaná – dekompenzace v zátěži;

- lékařskou zprávu MUDr. K. z psychiatrické poradny Golden Age cz, s.r.o. ze dne 25. 10. 2012, z níž vyplývá, že žalobkyně je v péči lékařky od dubna 2011 pro úzkostně depresivní problematiku. Od propuštění z PLB byla demotivovaná k uspořádání života, necítila se dobře, stále přetrvávají úzkostné stavy, depresivní stavy, lékařka doporučila ponechat ji v pracovní neschopnosti.

Dne 5. 8. 2015 vydal žalovaný žalobou napadené rozhodnutí, v němž podrobně popsal veškeré výše uvedené podklady i skutková zjištění z nich plynoucí. Poukázal na to, že žalobkyně byla dne 12. 3. 2013 seznámena se zahájením řízení ve věcech služebního poměru a s návrhem na propuštění ze služebního poměru a byl jí předložen kompletní spisový materiál. Žalovaný zdůraznil, že podstatným pro rozhodnutí ve věci byl lékařský posudek, jímž bylo konstatováno dlouhodobé pozbytí zdravotní způsobilosti žalobkyně k výkonu služby. Uvedl, že na odborných závěrech lékařského posudku nemůže ničeho změnit, pouze přezkoumal, zdali posudek netrpí logickými rozpory s přiloženou zdravotnickou dokumentací, přičemž žádné takové vady neshledal. K odvolacím námitkám ohledně posudku lékařské komise č. 1 ze dne 16. 1. 2013 uvedl, že posudek byl vydán v souladu s NMV č. 48/2007. Připustil, že v něm bylo uvedeno, že zdravotní stav žalobkyně *pravděpodobně* vznikl v souvislosti s užitím návykových látek. Vysvětlil, že tato věta byla v posudku zcela nadbytečná a pro rozhodnutí ve věci samé neměla žádnou relevanci. Upozornil, že rozhodným podkladem pro danou věc byl jiný posudek, a to lékařský posudek o zdravotní způsobilosti příslušníka bezpečnostního sboru k výkonu služebního místa ze dne 16. 1. 2013. Odmítl námitky žalobkyně o nepřipustnosti použití závěrečné zprávy z PLB a lékařské zprávy MUDr. K. jako podkladů řízení. Konstatoval, že předmětné listiny tvoří zdravotnickou dokumentaci žalobkyně a vyplynuly z nich podstatné skutečnosti ohledně provedených vyšetření a zdravotního stavu žalobkyně. Konkrétně poukázal na podrobnou anamnézu, vyjádření žalobkyně, laboratorní vyšetření, terapii, průběh, diagnózu a doporučení v závěrečné zprávě PLB. Obdobně v lékařské zprávě MUDr. K., která odkazovala na závěrečnou zprávu z PLB, kdy MUDr. K. svou zprávu *s pravděpodobností hraničící s jistotou* předala praktickému lékaři žalobkyně, když v závěru zprávy je uvedeno doporučení ponechat ji v pracovní neschopnosti.

Žalobkyně v žalobě zásadně nesouhlasila se zjištěným skutkovým stavem věci a s nedostatečným vypořádáním odvolacích námitek v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Zdůraznila, že ve správním řízení nebylo provedeno její lékařské vyšetření či znalecký posudek, jímž by byla prokázána oprávněnost jejího propuštění ze služebního poměru, když žalovaný pouze nekriticky převzal závěr lékařského posudku.

Tedy žalobkyně nesouhlasila s vypracovaným lékařským posudkem ze dne 16. 1. 2013, jímž byl její zdravotní stav klasifikován známkou „D“ a zároveň bylo rozhodnuto o jejím dlouhodobém pozbytí zdravotní způsobilosti pro výkon služby. Lékařský posudek o zdravotní způsobilosti příslušníků bezpečnostních sborů je vyhotovován dle dle 79 odst. 6 služebního zákona ve spojení s § 42 odst. 1 písm. a), b), c) zákona č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách ve znění rozhodném (dále jen „zákon o specifických zdravotních službách“) nejen na základě výpisů ze zdravotnické dokumentace, ale rovněž tak na základě výsledků lékařské prohlídky a dalších potřebných vyšetření a po zhodnocení zdravotní náročnosti pro výkon služby, pro které je osoba posuzována, a podmínek, za kterých je činnost vykonávána, nebo nároků činnosti na zdraví žalobkyně. Dle § 79 odst. 1 věta první služebního zákona ve spojení s § 4 odst. 1, § 6 odst. 1 vyhlášky č. 393/2006 Sb., se lékařský posudek příslušníka za účelem zjištění a posouzení, zdali nedošlo ke ztrátě či změně zdravotní způsobilosti k výkonu služby na služebním místě vydává na základě mimořádné

lékařské prohlídky. Nezbytnost provedení lékařské prohlídky příslušníka před vypracováním posudku taktéž vyplývá z čl. 25 odst. 1 písm. b) NMV č. 48/2007, jelikož zde byly mezi obligatorními doklady pro posouzení zdravotní způsobilosti příslušníka v průběhu trvání služebního poměru vypočteny i lékařský nález a posudek lékaře rezortního zdravotnického zařízení o zdravotním stavu příslušníka zpracovaný na základě lékařské prohlídky.

V dané věci žalobkyně neprovedení lékařské prohlídky před vypracováním lékařského posudku namítala, žalovaný se k této již v odvolání uplatněné námitce nevyjádřil a ze správního spisu provedení mimořádné lékařské prohlídky před vypracováním lékařského posudku nevyplývá. Přičemž dle § 42 odst. 1 písm. a), c) zákona o specifických zdravotních službách a dle čl. 25 odst. 1 písm. b) NMV č. 48/2007 toliko výpisy ze zdravotní dokumentace žalobkyně nemohly vést samy o sobě k vypracování řádného lékařského posudku. Jinými slovy tak příslušné orgány neměly pro závěr o zdravotní klasifikaci žalobkyně a jejím dlouhodobém pozbytí zdravotní způsobilosti pro výkon služby k dispozici veškeré zákony, vyhlášky a NMV stanovené podklady.

Dále soud při posouzení lékařského posudku vyšel z rozhodnutí pléna Ústavního soudu ze dne 23. 9. 2008, sp.zn. Pl. ÚS 11/08, v němž se sice Ústavní soud především zabýval otázkou nedostatku aktivní legitimace k podání správní žaloby proti posudku lékaře závodní preventivní péče i rozhodnutí o jeho následném přezkumu, ale rovněž tak se v něm vyjádřil k charakteru lékařského posudku: „... *Posudek vydaný zařízením závodní preventivní péče o způsobilosti k práci určitého zaměstnance není aktem vrchnostenského orgánu nadaného právem rozhodovat o právech a povinnostech, ale jde o odborné stanovisko lékaře, který zákonem předvídaným a vyžadovaným způsobem poskytuje součinnost zaměstnavateli. Ten je pak teprve tím, kdo na podkladě zjištění a závěrů lékaře činí konkrétní úkony v rámci pracovněprávního vztahu, kterými zasahuje právní sféru zaměstnance. Podle názoru Ústavního soudu je posudek o zdravotním stavu souhrnem medicínských či biofyzikálních zjištění, k nimž dospěje posuzující lékař použitím exaktních přírodovědeckých metod. Tato činnost nemá nic společného s výkladem obecné právní normy a její následnou aplikací na zjištěný faktický stav. Jako rozhodnutí lze posudek vnímat jen v nejobecnějším smyslu tohoto slova, tedy že lékař při posuzování zdravotního volí (rozhoduje) mezi tím, zda aktuální zdravotní stav zaměstnance umožňuje vykonávat dosavadní práci či nikoliv. Jinak platí, že o zdravotním stavu se nerozhoduje, ten se zjišťuje. Navíc zdravotní stav je nepochybně veličinou proměnnou. ...“*

Nejvyšší správní soud se v rozsudku ze dne 18. 1. 2017, č.j. 6 As 146/2016 – 26, k povaze a obsahu lékařských posudků vyslovil následovně: „[14] *Lékařské posudky nejsou rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., jelikož nezakládají, nemění, neruší ani závazně neurčují práva nebo povinnosti dotčených osob. Ze stejných důvodů nepředstavují ani rozhodnutí ve smyslu § 67 správního řádu. Jedná se toliko o posouzení zdravotního stavu, obsahem posudku jsou skutková zjištění a související úvahy lékařského charakteru (blíže srov. rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 9. 2007, č. j. 4 Ads 81/2005 – 125, publ. pod č. 1554/2008 Sb. NSS, a navazující nález Ústavního soudu ze dne 23. 9. 2008, sp. zn. Pl. ÚS 11/08). Uvedený závěr byl vysloven za účinnosti zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, nicméně lze jej plně vztáhnout i na lékařské posudky vydané dle zákona č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, jelikož právní povaha lékařských posudků zůstala oproti předchozí úpravě co do své podstaty nezměněna. Lékařský posudek představuje pouhý podklad rozhodnutí, a nikoliv samostatné rozhodnutí dle správního řádu, přestože jde o podklad zákonný a mnohdy pro výrok navazujícího rozhodnutí zásadní. ...“*

Dále Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 21. 6. 2013, č. j. 6 Ads 19/2013 - 35, sice rozebíral náležitosti závěru psychologa bezpečnostního sboru ve smyslu vyhlášky č. 487/2004 Sb., o osobnostní způsobilosti, přesto je soud přesvědčen, že s ohledem na podobnost účelu a použití lékařského posudku se závěrem psychologa, lze předmětné rozhodnutí aplikovat i na daný případ. Nejvyšší správní soud v předmětném rozsudku ohledně nezbytných náležitostí závěru psychologa konstatoval následující: „*Posudek, resp. závěr psychologa bezpečnostního sboru ve smyslu vyhlášky č. 487/2004 Sb., o osobnostní způsobilosti, která je předpokladem pro výkon služby v bezpečnostním sboru, je stěžejním podkladem správního rozhodnutí o propuštění ze služebního poměru. Je odborným závěrem, o němž si správní orgán, a resp. soud, nemůže pro nedostatek vlastních odborných znalostí a zkušeností učinit úsudek sám, nicméně i takový závěr soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s. Musí být především odůvodněn v rozsahu a kvalitě obdobné jako u znaleckých posudků, musí splňovat požadavek úplnosti a přesvědčivosti a vypořádat se se všemi rozhodujícími skutečnostmi, včetně skutečností uváděnými vyšetřovaným příslušníkem bezpečnostního sboru*“.

Soud poukazuje rovněž na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3.4.2013, č.j. 6 Ads 158/2012-24, z něhož ve vztahu k lékařským posudkům, byť vypracovaným v souvislosti s posouzením žádosti o invalidní důchod, vyplývá: „*Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzovaného byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotní dokumentace i s přihlédnutím ke všem jím tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy*“.

Ve světle výše citovaných zákonných ustanovení a judikatury správních soudů je zřejmé, že lékařský posudek je stěžejním podkladem pro rozhodnutí o propuštění ze služebního poměru podle § 42 odst. 2 písm. h) služebního zákona, jehož obsahem je odborný lékařský závěr, o němž si správní orgán ani soud nemohou pro nedostatek odborných znalostí učinit úsudek samy. Posudek tak musí být odůvodněn v rozsahu a kvalitě obdobné jako u znaleckých posudků, musí splňovat požadavek úplnosti a přesvědčivosti a vypořádat se se všemi rozhodujícími skutečnostmi, včetně těch, které uvedl vyšetřovaný příslušník. Správní orgány totiž musí být schopny jej řádně posoudit podle zásad vymezených pro jejich přezkumnou činnost.

V dané věci však lékařský posudek ze dne 16. 1. 2013 obsahuje toliko strohé konstatování, že žalobkyni byla stanovena zdravotní klasifikace „D“ - pozbyla dlouhodobě zdravotní způsobilost k výkonu služby, aniž by uvedené závěry byly jakkoli blíže zdůvodněny či vysvětleny. V přezkumném rozhodnutí odboru zdravotnického zabezpečení ze dne 18. 2. 2013 již byl stručně shrnut skutkový stav a uvedena zjištěná diagnóza žalobkyně s prognózou do budoucna. Zdravotnickou dokumentací, z níž bylo v rozhodnutí vycházeno, byly lékařské nálezy z PLB a odborné posouzení Ústřední lékařskou komisí MV č. 1 ze dne 15. 2. 2013. Ze správního spisu soud zjistil, že jedinou listinou datovanou dne 15. 2. 2013 byl ve spise zažurnalizovaný zápis z jednání Ústřední lékařské komise odboru zdravotnického zabezpečení MV ze dne 15. 2. 2013 (dále též „Zápis“). V Zápisu byl velmi stručně popsán průběh přezkumné činnosti Lékařské komise č. 1 Zdravotnického zařízení MV, která se soustředila na posouzení závěru posudku ve vztahu ke zdravotnické dokumentaci žalobkyně. Soud upozorňuje, že ve správním spise nebylo založeno odvolání žalobkyně ze dne 22. 1. 2013 proti lékařskému posudku. Z odůvodnění Zápisu soud zjistil, že žalobkyně v odvolání proti posudku mimo jiné nesouhlasila s tvrzením o jejím užívání omamných látek, jak bylo

uvedeno v propouštěcí zprávě z PLB. Na tuto námitku žalobkyně však nebylo nikterak v přezkumném rozhodnutí odboru zdravotnického zabezpečení ze dne 18. 2. 2013 reagováno. Ředitelka odboru v rozhodnutí pouze odkázala na zdravotnickou dokumentaci žalobkyně, mimo jiné i na propouštěcí zprávu z PLB, aniž by se k námitce žalobkyně jakkoli vyjádřila. Přičemž ze správního spisu nevyplývá, kromě propouštění zprávy z PLB, že by žalobkyně byla uživatelkou omamných a psychotropních látek. Když z toxikologického vyšetření moči žalobkyně č. vyš. 182/2012, ze dne 8. 6. 2012 provedené Ústřední vojenskou nemocnicí vyplynulo, že provedené toxikologické vyšetření žalobkyně bylo negativní na všechny testované typy látek mimo jiné i na kanabinoidy (marihuana, hašiš) a sympatomimetické aminy (metamfetaminy, amfetaminy).

Soud připouští, že lékařský posudek ze dne 16. 1. 2013 se zcela shoduje se vzorem lékařského posudku uvedeným v příloze č. 4 vyhlášky č. 393/2006 Sb., závěr posudku je rovněž v souladu s § 43 odst. 3 zákona o specifických zdravotních službách, a přezkumné rozhodnutí ze dne 18. 2. 2013 obsahuje skutková zjištění ze zdravotnické dokumentace žalobkyně. Soud však jak posudek, tak přezkumné rozhodnutí, pokládá za neúplná a nepřesvědčivá rozhodnutí, neboť v nich postrádá uvedení souhrnu medicínských či biofyzikálních zjištění, k nimž dospěl posuzující lékař použitím exaktních přírodovědeckých metod, tj. soud zde shledává absenci konkrétních lékařských úvah učiněných na základě zjištěného skutkového stavu ve vztahu k závěru o zdravotní klasifikaci žalobkyně a jejím dlouhodobém pozbytí zdravotní způsobilosti pro výkon služby. Dále soud konstatuje, že příslušné zdravotnické orgány neměly k vypracování lékařského posudku k dispozici ani výsledky lékařské prohlídky žalobkyně, neboť tato neproběhla, a ani nehodnotily zdravotní náročnost pro výkon služby, pro niž byla žalobkyně posuzována, a podmínky, za kterých je tato činnost vykonávána, nebo nároky činnosti na zdraví žalobkyně. Nad to v posudku absentuje vypořádání se s namítanými skutečnostmi vyšetřovaného příslušníka, když ředitelka odboru zdravotnického zabezpečení se v rozhodnutí ze dne 18. 2. 2013 nikterak nevypořádala s námitkou žalobkyně uvedenou v jejím odvolání ze dne 22. 1. 2013 spočívající v neprovedení lékařské prohlídky při zjišťování její zdravotní způsobilosti. Touto, i v odvolání žalobkyně ze dne 2. 4. 2013 uplatněnou námitkou, se nezabýval ani žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí.

Soud tedy dospěl k názoru, že byť lékařský posudek i následující přezkumné rozhodnutí vykazují veškeré obligatorní náležitosti stanovené v příloze č. 4 vyhlášky č. 393/2006 Sb. a § 43 odst. 3 zákona o specifických zdravotních službách, přesto nejsou řádné a v souladu s bohatou a ustálenou judikaturou soudů odůvodněny. V této souvislosti soud odkazuje na již výše uvedený rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2013, č. j. 6 Ads 19/2013 - 35, v němž Nejvyšší správní soud shledal potřebu rozšířit odůvodnění závěru psychologa, než jak bylo vymezeno vyhláškou č. 487/2004 Sb.: „[36] *I když je pravda, že vyhláška o osobnostní způsobilosti ve znění v rozhodné době, tj. do 31. 12. 2012, obsahovala jen minimální požadavky na obsah závěru psychologa, její § 5 ani v té době nevyklučoval, že by závěr psychologa nemohl bližší odůvodnění obsahovat (srov. návětí § 5 odst. 1 obsahující slova „alespoň tyto náležitosti“). Poukaz na minimální požadavky vyhlášky o osobnostní způsobilosti proto nemůže být argumentem, před kterým se musí správní soud zastavit a aprobovat zjevně nepřijatelnou praxi vydávání nepřezkoumatelných správních rozhodnutí (to by platilo i v případě, že by § 5 odst. 1 vyhlášky o osobnostní způsobilosti tento výklad neumožňoval, např. při absenci slova „alespoň“; taková vyhláška by totiž musela být shledána v rozporu se zákonem, resp. s čl. 36 odst. 2 Listiny, neboť by fakticky znemožnila účinný soudní přezkum správního rozhodnutí o propuštění ze služebního poměru, pročez by k ní soud podle čl. 95 odst. 1 Ústavy nepřihlédl). Pokud bezpečnostní psychologové, resp.*

služební funkcionář při obeznámenosti s námitkami vznášenými žalobcem, setrvali na minimalistickém obsahu psychologických závěrů dle tehdy platného znění vyhlášky o osobnostní způsobilosti, zatížili podklad pro správní rozhodnutí o propuštění ze služebního poměru, a ve svém důsledku též toto rozhodnutí, vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů.“

Jazykové znění ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky č. 393/2006 Sb. však neumožňuje, tak jako § 5 odst. 1 vyhlášky o osobní způsobilosti odůvodnit posudek i jinými náležitostmi. Když § 6 odst. 1 vyhlášky č. 393/2006 Sb., jednoznačně stanoví, že lékařský posudek „obsahuje vždy údaje uvedené v přílohách č. 3 a 4.“, čímž jednoznačně určuje a zároveň ohraničuje obsahové náležitosti posudku. Jelikož soud, jak uvedeno výše, dospěl k závěru, že lékařský posudek vypracovaný plně v souladu s přílohou č. 4 vyhlášky č. 393/2006 Sb., je nepřezkoumatelný, má soud za to, že § 6 odst. 1 ve vztahu k příloze č. 4 vyhlášky č. 393/2006 Sb., je v rozporu s čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, neboť fakticky znemožňuje účinný soudní přezkum správního rozhodnutí o propuštění ze služebního poměru, proto k němu soud podle čl. 95 odst. 1 Ústavy nepřihlédl.

Soud tedy shledal zásadní podklad rozhodnutí o propuštění žalobkyně ze služebního poměru nezákonným pro jeho nepřezkoumatelnost a správní orgány z něj proto neměly vycházet. Dále soud zjistil, že se žalovaný nevypořádal s odvolací námitkou týkající se neprovedení lékařského vyšetření žalobkyně a taktéž nereagoval na návrh žalobkyně na provedení znaleckého posudku za účelem posouzení jejího zdravotního stavu. Soud tak shodně s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 3. 3. 2015, č.j. 8 Ad 14/2013 -51-54 konstatuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného, který opět v rozporu s § 181 odst. 5 služebního zákona nedostal své povinnosti řádně odůvodnit rozhodnutí. Městský soud v Praze ve výše uvedeném rozsudku mimo jiné poukázal na to, že ze správního rozhodnutí, ani z lékařského posudku není patrné, jaké povahy je zdravotní indispozice žalobkyně. Soud zjistil, že žalovaný v následném řízení nepostupoval v souladu se závazným právním názorem Městského soudu v Praze v rozsudku ze dne 3. 3. 2015, č.j. 8 Ad 14/2013 -51-54, neboť lékařský posudek nebyl nikterak doplněn a ani z žalobou napadeného rozhodnutí vytýkané skutečnosti nevyplynou.

S ohledem na shora uvedené posouzení věci se soud již pro nadbytečnost nezabýval dalšími žalobními námitkami. Soud pouze poznamenává, že souhlasí se žalobkyní, že není příliš vhodné v odůvodnění žalobou napadeném rozhodnutí při hodnocení jejího zdravotního stavu a podkladů pro rozhodnutí použít několikrát slovo „pravděpodobně“, jelikož je tím snižována jednoznačnost a správnost závěrů rozhodnutí, které má pro žalobkyni podstatné následky i v jejím osobním životě.

Dále soud podotýká, že v řízení neprovedl žalobkyní navržený důkaz, a to jejím návrhem na přezkoumání posudku ze dne 22. 1. 2013, jelikož jej soud má vzhledem k výše uvedenému za zcela nadbytečný, bez jakéhokoli vlivu na výrok rozhodnutí soudu.

Na základě výše uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná, a proto bez jednání podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. žalobou napadené rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí a dle § 78 odst. 4 s.ř.s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, přičemž v tomto řízení bude žalovaný vázán právním názorem soudu podle § 78 odst. 5 s.ř.s. Je tak na správních orgánech, aby ve věci dohlédly na vypracování úplného a přezkoumatelného lékařského posudku a tím na řádné zjištění

zdravotního stavu žalobkyně a svá rozhodnutí v souladu s § 181 odst. 5 služebního zákona odůvodnily.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. Žalobkyně měla ve věci úspěch, soud jí proto přiznal náhradu nákladů řízení, které jsou tvořeny zaplaceným soudním poplatkem ve výši 3.000,- Kč a náklady právního zastoupení za dva úkony právní služby (příprava a převzetí zastoupení, sepsání žaloby), přičemž sazba odměny za jeden úkon právní služby činí dle advokátního tarifu – vyhlášky č. 177/1996 Sb. částku 3.100,- Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) cit. vyhlášky v rozhodném znění), tj. 2 x 3.100,- Kč, dvě paušální částky ve výši 300,- Kč (§ 13 odst. 3 cit. vyhlášky v rozhodném znění), tj. 2 x 300,- Kč a DPH ve výši 1.428,- Kč. Soud uvádí, že nepřiznal žalobkyni náklady řízení za repliku jejího právního zástupce ze dne 18. 1. 2015, neboť v ní byly pouze stručně rekapitulovány žalobní námitky. Celková výše nákladů, které žalobkyni v tomto řízení vznikly, tak činí částku 11.228,- Kč. Jelikož soudu bylo dne 3. 8. 2017 doručeno oznámení o ukončení zastupování žalobkyně jejím právním zástupcem, soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v této výši ve stanovené lhůtě k jejím rukám.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 29. srpna 2017

JUDr. Eva P e c h o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková